

[Sigsgaard.]

hvis storselskaberne vil bruge deres magt til at kvæle den konkurrence, der følger med værdiafgiften, bør der gribes alvorligt ind over for storselskaberne.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg er igen i den lykkelige situation i det store og hele at kunne takke ordførerne for en velvillig indstilling og tilslutning til de foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne samtidig udtrykke min glæde over den omtale, det såkaldte kulegravningsudvalg har fået i flere ærede ordføreres udtalelser her fra talerstolen. Jeg gør det egentlig så meget mere, som det for så vidt ikke har været min idé, at folketingets partier skulle gå i gang med denne kulegravning; æren for nedsættelsen af udvalget tilkommer først og fremmest hr. Aksel Larsen. Jeg er glad for, at alle har været tilfreds med den måde, hvorpå arbejdet har været lagt til rette, ligesom jeg naturligvis er overordentlig tilfreds med, at man har været glad for den bistand, tolddepartementet har kunnet yde udvalget i den tid, det har arbejdet.

Jeg har også med interesse set på udvalgets beretning, som er afgivet til det høje ting, og har den opfattelse, at der er mange af de ideer, udvalget fremsætter, man nok skal forfølge i praktisk lovgivningsarbejde.

Hr. Aksel Larsen var inde på spørgsmålet om, at man anviste veje til at nedsætte forbrugsafgifterne med 1.200 mill. kr. ved at fjerne nogle af de mere degressive afgifter.

Så vidt jeg har læst udvalgets beretning, er den dog dobbelt i denne henseende, idet den samtidig også anviser veje til, hvordan man kan skaffe dækning for det provenutab, som herved opstår for statskassen. Jeg skal ikke tage de enkelte partiers repræsentanter i ed på, at de går ind for denne dækning, når det kommer til stykket. Det er klart, at forudsætningen for kulegravningsudvalgets arbejde er, at partierne står frit over for det, men at man får det belyst af repræsentanter for partierne, får lejlighed til at sætte sig ind i en række af de problemer, som vores punktafgiftslovgivning giver. Men det afgørende er naturligvis i den nuværende økonomiske situation, om staten kan give afkald på forbrugsafgifter til et så stort beløb som 1.200 mill. kr. uden at sikre

sig dækning på anden måde. Kulegravningsudvalget peger på, at en moderat forhøjelse af momsens vil kunne give en sådan dækning, men enhver ved naturligvis, at en regering ikke på forhånd kan gå ud fra, at den også kan få denne dækning her i folketinget, medens den nok kan få dækning for nedsættelse af punktafgifterne. Derfor må jeg som finansminister se disse to ting i sammenhæng og vil naturligvis gerne undersøge, hvorvidt denne sammenhæng er til stede også over for et praktisk lovgivningsarbejde.

Jeg er enig med hr. Aksel Larsen i, at motorafgifterne trænger til en revision. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt staten skal oprette et statsbenzinselskab. Hr. Aksel Larsen ved, det ikke er en tankegang, der er mig særlig sympatisk; jeg vil ikke udtale mig på forhånd imod det, for man skal ikke udtale sig ud fra visse fordomme, man måtte have, ud fra nogle dogmer, men undersøge problemet først. Jeg har imidlertid ikke indtryk af, at det er vejen frem, men jeg vil da gerne bistå med en tankeudveksling ved anden lejlighed med hr. Aksel Larsen om dette spørgsmål.

Det særlige forureningsproblem, hr. Aksel Larsen rejste i forbindelse med benzinafgiften, tror jeg alle er interesseret i at få løst.

Fru Dagmar Andreasen var inde på et spørgsmål om kakaomælkspulver. Jeg må sige, at jeg må være fruens svar skyldig, i hvert fald indtil udvalgsbehandlingen begynder, for jeg er ikke ekspert med hensyn til kakao og heller ikke med hensyn til mælk og slet ikke med hensyn til pulver. Derfor er det ikke i ret mange henseender, jeg kan bistå med sagkyndige oplysninger ved denne lejlighed, men jeg går ud fra, at vi får lejlighed til at drøfte spørgsmålet under udvalgsbehandlingen.

Fruen rejste også spørgsmålet om, hvorvidt benzinafgiften skulle være en fuldstændig statsindtægt og ikke længere delvis forbeholdes vejfonden. Det er naturligvis sød musik for en finansminister at få at vide, at indtægten ikke længere skal gå til vejfonden, men gå ind som en almindelig punktafgift i statens almindelige kasse. Det er en tankegang, som jeg ikke kan have noget imod, men jeg kunne forestille mig, at der var andre, der havde noget imod det.

Det er vel særlig kommunale repræsen-